# - ואי משום גלויי דעתא פלוגתא דאביי ורבא

# And if because of גלויי דעתא; that is a dispute between רבא and אביי

#### **OVERVIEW**

The גמרא cites a case where a person told his ארוסה, I am giving you this גט if we do not have נישואין within a month. When the month passed (without נישואין) the man said (but) 'I tried my best to have the נישואין feast ready'; indicating that he does not want the גמרא to be effective. The גמרא says that this will depend on the dispute between אביי ורבא whether a גלוי דעתא בגיטין.

תוספות comments; when the גמרא states that the ruling in this case depends on the מחלוקת between - -

היינו לפי סברת אביי<sup>1</sup>

That is only according to the reasoning of אביי (that our case is an example of גלוי דעתא ) -

- אבל רבא קאמר לעיל אטו לבטולי גיטא קבעי לקיומי תנאי אבל אטו לבטולי אטו לבטולי אטו לבטולי אבל אבל אבל אבל stated previously: 'does he want to nullify the גט ; he wants to satisfy the stipulation (so it is not a case of גלוי דעתא בגיטא) -

ולא פליג רבא הכא<sup>3</sup>:

And therefore אבא will not argue here and will also maintain that it is a valid גע

### **SUMMARY**

According to גירושין any indication that he does not want the גירושין to take place is considered a גלוי דעתא בגיטא (but it is not effective). גלוי דעתא בגיטא maintains that a גלוי דעתא (which is effective) is where he wants to be גיטא the גט, but not where he does not want the גירושין to happen (there it is not effective).

<sup>2</sup> The case there was a person gave a גע with the stipulation that it should be nullified if he returns (home) within thirty days. When the thirtieth day arrived he was on his way home but could not reach it because he could not cross the river. The husband shouted, 'see I have returned'. שמואל is valid since he did not return. אביי derived from this that אביי is meaningless, for here we have a case where the husband does not want the us to be effective and nevertheless the מגלה דעת claimed that in that case the person was not אביל that he wishes to nullify the עוביל (per se), but rather he is claiming that he fulfilled the stipulation and therefore the us should be בשל that he is שמואל that he is לוי דעת or the claim that he fulfilled the stipulation is invalid as ruled there.

 $<sup>^1</sup>$  אביי will claim that רבא will maintain in this case that the בטל since (according to אביי) his excuse of אביי is considered a גלוי דעתא בגיטא.

<sup>&</sup>lt;sup>3</sup> In this case (of גט טרחנא) as well, רבא will maintain there was no גלוי דעתא to be מבטל the מבטל the מבטל merely an excuse why he did not fulfill his obligation. See 'Thinking it over' # 1 & 3.

## **THINKING IT OVER**

- 1. It seems that both according to אב", the גט is not בטל; so why does the say, בטל יבטל; There is no argument! say, גמרא גמרא?
- 2. When the גמרא כנחמני והלכתא (which is אביי), is that only that גלוי דעתא גלוי דעתא (אביי), is that only that גלוי דעתא היא מילתא מילתא מילתא מילתא מילתא מילתא מרחנא סר ממואל (which are considered גלוי דעתא but not according to רבא is considered a אביי אוני דעת (like אביי) and not like גלוי דעת שאס מאני לקיומי תנאיה בעי אליומי תנאיה בעי  $?^6$
- 3. תוספות compares the cases of 'הזו למרי' and 'ניסן אמרי' to the case of לקיומא לקיומא לעוי דעתא בגיטא but rather are לקיומא לקיומא but rather are גלוי דעתא בגיטא but rather are אלוי דעתא בעי בעי בעי א בגיטא. Seemingly however there is a difference in the case of תנאי בעי, all he said was, 'I was הנאי הער בעי I am here! Therefore it is not considered a גלוי דעת גלוי דעת א However in the latter two cases he seemingly did not say he was regarding ביטול הערי הער הער הער הער הער א מקיים אלוי ער על אמרי א ברוך הטוב וכו' this seems to be more like the case of ברוך הטוב וכו' אמרי א שרי של של של של א שבטל לא מבטל לא מ

 $^6$  See אמ"ה and אמ"ה # 68 (on the גמרא)

<sup>&</sup>lt;sup>4</sup> See footnote # 3.

<sup>&</sup>lt;sup>5</sup> See ก"กา

<sup>&</sup>lt;sup>7</sup> See footnote # 3.

 $<sup>^{8}</sup>$  See (עמ' תעח) דברות משה הערה כג בד"ה וכן